

חירות

על החרות הדאית לראות, לחוש, לנשם

כל אדם צריך מצרים \ אמנון ריבק

כל אדם צריך שתהיה לו
איזו מצרים,
להיות משה עצמו מתוך
ביד חזקה,
או בחריקת שנים.
כל אדם צריך אימה וחשכה גדולה,
ונחמה, והבשחה, והצלה,
שידע לשאת עינו אל השמים.
כל אדם צריך תפלה אחת,
שתהא שגורה אצלו על השפתים.
אדם צריך פעם אחת להתכופף -
כל אדם צריך כתר.
כל אדם צריך שתהיה לו
איזו מצרים,
לגאל עצמו ממנה מבית עבדים,
לצאת בתצי הליל אל מדבר הפחדים,
לצעד הישר אל תוך המים,
לראותם נפתחים מפניו לצדדים.
כל אדם צריך כתר,
לשאת עליה את עצמות יוסף,
כל אדם צריך להזדקף.
כל אדם צריך שתהיה לו
איזו מצרים,
וירושלים,
ומסע ארוך אחד,
לזכר אותו לעד
בכפות הרגלים.

עיקרה של חירות שאין בה התנשאות וגאווה.
החמץ מתנפח - לפיכך אין בו חירות.
המצה אינה מתנשאת ואינה מתנפחת -
לפיכך היא סמל לחירות
(ר' זוסיא מנאפולח)

רעיונות לשיחה על חירות

מה מידת החרות שיש לנו בחיינו? למה אנחנו כבולים?
על מי אני חושב הפסח הזה שצריך לעזור לו להשתחרר, איך
אפשר לעשות זאת? מה אני חולם / חולמת לעשות עם החופש
שאני רוצה לעצמי? למה רק ארבע בנים? ומה עם הבנות?

חירות

על החרות הדאית לראות, לחוש, לנשם

פסח הוא חג החירות, יציאתו לחופשי של עם העבדים
הפך לסיפור של תקווה, לסמל של האפשרות להשתחרר
משעבוד. בכל פסח אנו מצווים לחוות את הסיפור מחדש,
לשאל מה עוד צריך לשחרר? מי עוד צריך גאולה? ומה
המקומות בתוכנו שצריכים לצאת מן המצרים? החירות
היא מצוות עומק, תשתית קיומית לחיי האדם והעולם.
בכל פסח נקבל עלינו מחדש את הזכות והאחריות לשחרר
ולהשתחרר.

"בכל דור יש פירוש חדש של יציאת מצרים. ולא רק בכל
דור, אלא בכל אדם יש נקודה של חירות שהיא פירוש
ליציאת מצרים. ואת הנקודה הזאת יכול לברר רק האדם
לעצמו". (ר' יצחק מאיר מגור)

מקורות לא אכזב \ ברל כצנלסון

"פסח, עם שומר
במשך אלפי שנים את יום
צאתו מבית עבדים.
ודרך כל מחלות השעבוד,
האינקוויזיציה, השמד והפרעות
נושאת האמה בלבה את הגעגועים לחפש
בזכרון עתיק אשר בלו מפנה לקראת העתיד.
מאבות אל בנים, דרך כל הדורות,
נקסר דבר יציאת מצרים בזכרון אישי
אשר איננו מחויר ואיננו דעה.
איזה יצר חרות עמק טבוע בלב עם,
שכול הנה באביב ימיו ליצר
יצירה בראת ולמסר אותה מדור לדור.

"והלחת מעשה אלהים המה, והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת' (שמות לב, טז) - אל תקרי חרות אלא
חרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה"
(תנא דבי אליהו יז)

